

Memòria 2013

ADANE

Amics per al Desenvolupament
a l'Àfrica Negra

Amics per al Desenvolupament a l'Àfrica Negra. NIF. G-60329851. Entitat sense afany de lucre, registrada a la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 14108.

Inscrita al Registre d'organitzacions no governamentals per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 94.

Seu: Carrer Doctor Pi i Molist, 78-80, 3r, 2a. 08016 - Barcelona.
e-correu: **adanebcn@gmail.com** - web: **www.adaneong.org**

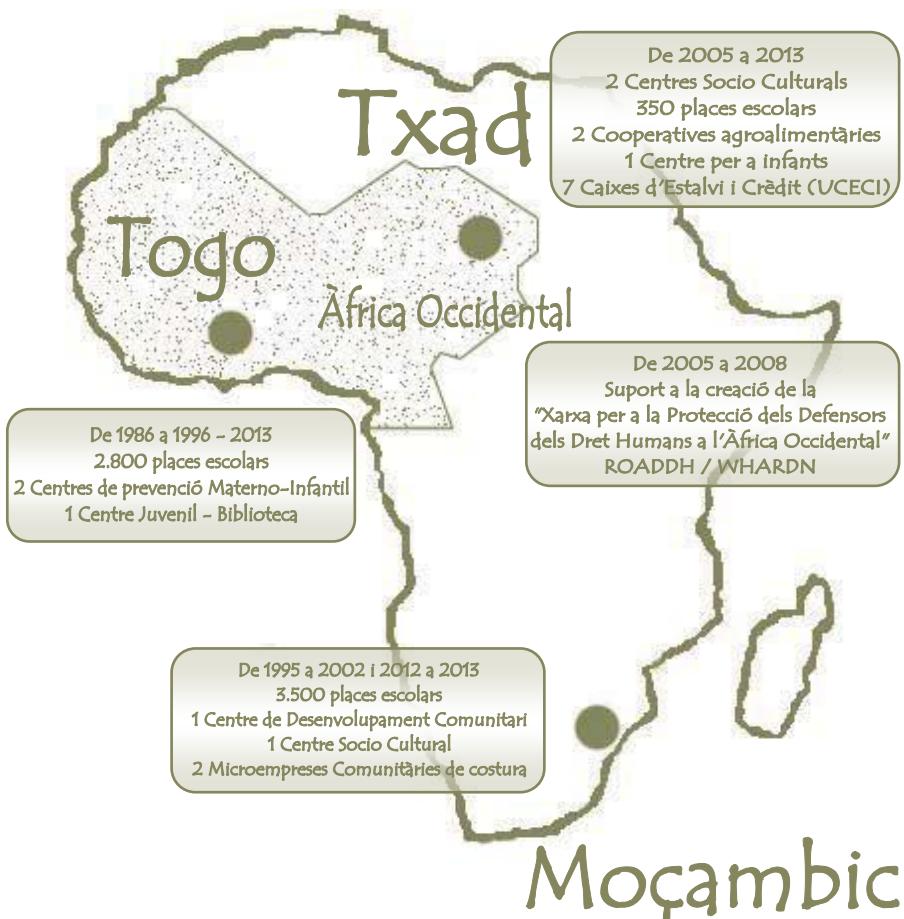
© - Memòria 2013.
© - Totes les imatges són propietat d'ADANE i els seus col·laboradors.

Fotocomposició: ADANE.
Impressió: Apunts - Fundació Joia.

ÍNDEX DE CONTINGUTS

ADANE A ÀFRICA (1986-2013)	3
EDITORIAL.....	4
INFORMACIONS.....	10
ACTIVITATS 2013	12
PROJECTES EN CURS	16
MEMÒRIA ECONÒMICA	22
PROJECTES PER AL 2014	24
VOLS COL·LABORAR?	26
AMICS I COL·LABORADORS.....	27

ADANE A ÀFRICA (1986-2013)

EDITORIAL

Àfrica es un continent apassionant i ric, però cal voler conèixer-lo per poder entendre'l

"Vive Campoo" és una web d'informació i serveis nascuda l'any 2013 amb l'objectiu de ser un portal de referència per a tots els "campurrianos y campurrianas", que els permeti interactuar tot afavorint el desenvolupament econòmic i social de la comarca.

El 04/12/2013, Adrián Alonso hi publicava la següent entrevista...

Carlos Gangas, nacido en Reinosa, ha pasado 25 años en África, media vida como cura misionero, y los últimos 15 años levantando escuelas y concediendo créditos a personas necesitadas en Togo, Chad y Mozambique a través de la ONG laica Adane. Considera que el gran drama de África es el saqueo a tres bandas que sufre, y lamenta -sin sobresaltos- el poco interés de los gobiernos y las organizaciones por cambiar la situación. Se acuerda de un proverbio que dice que quien va un año a África escribe un libro; quien está tres, firma artículos; y quien pasa más de diez, cuando vuelve, no dice nada. En esta ocasión, nos cuenta una pequeña parte de lo mucho que ha hecho durante un cuarto de siglo por "un continente apasionante que hay que conocer para intentar comprender".

-¿Cuáles son los principales proyectos que ha realizado Adane durante estos 15 años?

Hemos desarrollado nuestra actividad en Togo, Chad y Mozambique fundamentalmente en materia de educación con la construcción de escuelas -para más de 10.000 alumnos- y ahora estamos muy volcados con cuestiones microfinancieras, a través de dos modelos diferentes: entidades microfinancieras y microcréditos. Las primeras podrían ser como las cajas de ahorro, que además de microcréditos, realizan transferencias de ahorros, de capital o microseguros. Y por otra parte, los microcréditos, que se pueden realizar desde otros ámbitos que no sean estas instituciones, pueden ser a través de ONG. Un capital que se le concede a un número de socios o un particular. Son créditos sin condiciones de avales, no necesariamente institucionalizados.

-¿En qué les ha cambiado la vida las personas receptoras de su ayuda?

Cambia la vida en el momento en que pueden acceder a algo a lo que antes no tenían la posibilidad. Cambia en la capacidad de la relación entre las personas, poder continuar en ciclos de la enseñanza e incluso estudiar en la universidad. Cambia sobre todo en el orden de las posibilidades. Cuando tengas esa opción puede que lo hagas o no, pero si no la tienes no te lo puedes ni plantear.

-¿Cuál es el gran drama de África?

El saqueo a tres bandas que sufre. Primero por los colonos, luego por las potencias emergentes (nuevos colonos) y por los propios gobiernos. Un expolio motivado por la riqueza de recursos minerales y estratégicos. Por citar un ejemplo, se estima que mueren dos niños por cada kilo de coltán que se extrae en el Congo, y eso no se dice. Lo que se sí se dice es que lo utilizan los teléfonos móviles para que las personas tengan un sentimiento de culpa por utilizarlos, pero no solo se usa el coltán para los móviles. Es esencial para todo el nudo de comunicaciones, ¿nos han dicho alguna vez que se emplea para las cabezas de los misiles nucleares de las potencias internacionales que desarrollan este armamento? Son situaciones que no se cuentan porque no importan; los niños tienen que entrar por grietas pequeñas y corren el riesgo de precipitarse por ellas, morir asfixiados por una explosión, etc. Sin embargo, los mismos que lo ocultan son tan hipócritas que hablan de conmemorar el Día de los Derechos del Niño.

-¿Los países desarrollados están involucrados realmente con la cooperación al desarrollo o es un maquillaje?

No les importa ya ni lavar su imagen. Las ONG están quedando como algo marginal. En España en concreto se están reduciendo a muy pocas y sobrevivirán las más grandes. España ha recortado las ayudas a cooperación en un 40 por ciento y Cantabria en un 90. Prácticamente nos queda el ayuntamiento de Reinosa y el de Santander. No les interesa gran cosa, prefieren una cooperación centralizada donde ellos deciden a quien dársela, y generalmente la ayuda a cooperación en este país está ligada al Ministerio de Exteriores, que depende de las relaciones con los otros países y del retorno. Hay que reconocer que en el fondo, probablemente muchas de nuestras labores no son más que tiritas, no creo que se sienta mucho en parámetros globales y macroeconómicos, pero eso no quiere decir que no sean necesarias. África en términos de comercio mundial ha crecido

mucho, pero sigue teniendo un peso ínfimo en el conjunto del comercio internacional. Entre otras razones, por las medidas discriminatorias de la OMC, que favorece a quien ha creado esta organización, los países ricos. Está claro que la cooperación no es una cuestión estratégica. Se trabaja de cara a la galería; "vamos a decir que hemos dado tanto, etc.", que además no es tanto como nos quieren hacer ver. En el caso de España digo que no es tanto porque se destina a países como Mozambique, con el que tenemos determinados acuerdos. Como en pesca, que recogemos más de lo que declaramos, o por los intereses en las minas de uranio, por ejemplo.

-Ha dicho que lo suyo es poner tiritas en heridas, pero comparado con varias décadas atrás, hay bastante más gente poniendo muchas tiritas.

Si nosotros no hiciéramos eso poco que hacemos para cuatro, ocho o doce personas, estas, por pocas que sean, estarían peor. Si no hacemos esas escuelas, estas generaciones no empezarían a recibir educación y tendrían que esperar a que el estado lo haga, perdiendo así la alfabetización de varias generaciones. En términos globales puede que no signifique mucho, pero a nivel local y de barrio sí es importante.

-Piensa global, actúa local.

Exactamente, hay mujeres que han salido de la pobreza con 50 euros, que es el inicio de un microcrédito. Desde que tiene ese dinero, esa mujer es alguien. Empieza a sacar beneficios con un carretillo que compra, lo alquila a un joven y obtiene ingresos para sacar adelante a su familia y devolver el crédito poco a poco. A su vez, se lo alquila a otros dos jóvenes más, que también tienen una familia a la que poder alimentar y no están en la calle. En cuestión de tres años esa mujer que solicitó el crédito ya lo ha devuelto y ha generado beneficios para los suyos y empleo para tres miembros de la comunidad, y todo por 50 euros. No se trata solo de una cuestión económica ni de desarrollo, es una cuestión sobre todo de dignidad. No es lo mismo que te den arroz a que te digan: compra arroz, siembra, lo que te sobre nos lo devuelves y vende lo que puedas. Pero es tuyo, yo no te he dado una limosna, te he dado la posibilidad de, y lo tienes que devolver. Tiene un valor añadido muy importante, hacer recuperar la dignidad de las personas. De hecho, soy un gran defensor de las instituciones microfinancieras, creo que tienen un alcance que va mucho más allá del estrictamente económico y de su rendimiento, que parece ser lo único que cuenta en estas sociedades.

-¿Somos una sociedad solidaria?

El concepto de la solidaridad no es fácil de acotar. Creo que la gente sencilla, en general, es bastante solidaria. Lo que pasa es que somos más solidarios con lo local, porque es lo que nos toca de cerca, que con lo que no vemos. Se han creado esa coletillas de "a saber lo que llega", "con los problemas que hay aquí cómo me voy a ocupar de lo que pasa allí", etc... Pero creo que la gente con pocos recursos es más solidaria que la que tiene mucho, a pesar de que a veces tenemos una mentalidad un poco restringida.

-Hay algunas ONG que no están bien consideradas por un supuesto uso fraudulento que han dado a los fondos que reciben.

Hay varios modelos de ONG. En nuestro caso no tenemos gastos en la estructura porque todos somos voluntarios y decidimos que así fuera. Hay que sopesar. Nosotros decidimos no tener gastos para el funcionamiento y mantenimiento ni para contratar personal y tener menos recursos sin invertir en publicidad, que nos impide acceder a un mayor número de plataformas. Es una opción y la nuestra fue que todos los que trabajen aquí lo hagan como voluntarios y que todos los recursos vayan al destino. Por otra parte, hay organizaciones que necesitan un volumen de recursos importante para su funcionamiento. Como en tantas partes, ha habido casos en los que se ha desviado dinero o que se dice que se ha perdido... no voy a citarlos. Y está claro que esos pocos hacen mucho daño a otras ONG porque se crea esa mentalidad de desconfianza en la gente, que en algún caso muy concreto puede estar justificada, pero en general no. No critico a otras organizaciones que optan por una estructura mayor, con inversiones más importantes y mediáticas para después rentabilizarlas y disponer de más dinero para invertir en el lugar donde quieren actuar. Es una opción, al igual que la nuestra.

-¿Hay margen para ser solidario en casa y en países más lejanos?

Creo que depende de la conciencia de cada uno. Lo importante es mantener el valor de la solidaridad. Personalmente, al haber vivido aquello, me pesa más. Allí hay muchas posibilidades reales. Igual habría que luchar contra las injusticias y la corrupción de aquí para que se redistribuya de una forma más equitativa, y no tengamos que participar los ciudadanos en sacar las castañas del fuego a los cuatro mangantes. Además, a largo plazo repercute en la disminución en el aporte al exterior. Por ejemplo, los Objetivos del Milenio estaban funcionando muy bien hasta 2008,

reduciendo progresivamente la extrema pobreza, pero se han estancado porque esta crisis supone también menos recursos para allí, e incluso decrece lo que se había conseguido.

-¿Qué hay que hacer en África para ver aunque sea un mínimo avance en cuestiones básicas?

Con un gesto pequeño de mucha gente se consigue que muchas personas puedan comer. Ese gesto -cuantos más mejor- permitirá a la gente necesitada acceder a un sistema de salud y educación por ejemplo. Y sobre todo sin cejar en el empeño de la denuncia. No puede ser solo que hagamos lo que creemos que debemos hacer desde la acción material, tenemos que denunciar a las instituciones y la situación estructural de millones de personas. No critico la limosna que da una anciana, pero nosotros como parte implicada tenemos que hacer la acción y también la denuncia. Porque quien lo tendría que hacer no lo hace y hay un sistema económico financiero que es explotador y reduce a la gente a la esclavitud. Y da igual su discurso porque sus hechos no se corresponden con lo que nos quieren vender. La acción es necesaria porque el objetivo fundamental es cambiar la estructura de fuera y dentro, la personal y la grupal.

-¿Cuáles son los casos más sangrantes de explotación que ocurren en África y no tenemos conocimiento?

Algunos de los más relevantes son la compra de tierras por parte de los países ricos para asegurarse la alimentación y los biocombustibles, y la explotación del petróleo y el gas. Mientras la situación económica actual no cambie será muy difícil revertirlo, porque las antiguas potencias siguen en África y las nuevas -como los BRICS (Brasil, Rusia, India, China y Sudáfrica)- están entrando con un tipo de colonización incluso peor que la anterior, especialmente China. Esa inmensa extensión de hectáreas que están comprando conlleva la disminución de recursos hídricos, que es el siguiente problema a nivel mundial, la escasez del agua. Compran la tierra pero también el agua que hay debajo. Es una manera de sumisión del continente. Ya hay una gran parte del Nilo vendida a países extranjeros. Es terrible.

-¿Con qué sensación se vuelve de África?

Con la sensación de haber hecho lo que creo que debía hacer, muy a gusto con una gran cantidad de amigos y satisfecho. Pienso que podía haberlo hecho mejor, pero probablemente más no. Me he vuelto con una sensación

muy buena, donde uno no se encuentra tan bien es aquí.

-¿Cómo cambia una persona después de vivir 25 años en África?

Cambia todo, la cantidad de cosas que aprendes, los golpes que te vas dando contra tantas puertas te hacen ver que tus esquemas no tienen por qué servir allí. Fundamentalmente lo primero que tienes hacer cuando llegas allí es abrir los ojos y los oídos y cerrar la boca. Aprender a escuchar y relativizar, y a no decir: "es que en mi país...". Perdona, ahora estás aquí... aprendes otro ritmo de vida que es muy importante. Ritmo que te marcan ellos, van llegando al sitio pero más despacio. Tampoco tienen prisa por llegar. Aprendes a abrir la mentalidad muchísimo. Al principio hay cosas que no entiendes y luego sigue habiendo cosas que no comprendes y las aceptas tal como son, y eso te da una visión más amplia, rica, comprensiva y abierta de las personas. Una vez que vas viviendo diferentes situaciones las integras y las vas haciendo tuyas, y eso que en un principio te parecía un escándalo o una injusticia puede que a lo mejor luego no te lo parezca. Cada cosa en su sitio tiene sentido, por separado igual no, pero a medida que te vas integrando tu mentalidad va cambiando. Desde luego quién va unos meses no tiene tiempo para acostumbrarse. Puede venir y contar una película a su vuelta, pero a lo mejor no ha entendido nada. El estar allí te tiene que ir cambiando y quien esté dispuesto a pasar bastante tiempo tiene que abrir la mente. Hay un proverbio que dice que el que va a África un año, escribe un libro; el que va dos o tres años, escribe un artículos, y el que pasa en África más de diez años, cuando vuelve, no dice nada. Porque uno se da cuenta de que cada vez entiende menos, porque es muy complicado meterse en los hábitos y en los sentimientos de las personas a la vez que es muy enriquecedor. O escuchas te integras y pones de tu parte por aprender o vuelves más tonto de lo que fuiste. África son 54 países con cientos de culturas y miles de lenguas. Es un continente apasionante para querer entenderlo y conocerlo.

04.12.2013 – Adrián Alonso - REINOSA (CANTABRIA)

INFORMACIONS

Celebrem els 15 anys d'ADANE-Cantàbria

Entre els dies 22 i 25 de juny, cinc membres d'ADANE-Barcelona ens desplaçem a Reinosa per trobar-nos amb els nostres amics d'ADANE-Cantàbria i d'ADANE-Moçambic i participar en diverses activitats preparades per celebrar els 15 anys d'existència d'ADANE-Cantàbria.

Visitem l'exposició fotogràfica "ADANE, 15 años", inaugurada el 17 de juny, en una de les sales de la *Casona*, un espai cultural de l'Ajuntament de Reinosa, cedit a l'ONGD.

El dissabte 22, assistim al partit de futbol benèfic entre veterans i titulars del *Club Deportivo Naval*. Té lloc a *Campos de San Francisco*, propietat de l'Ajuntament de la localitat, i el preu de l'entrada es dedica íntegrament als projectes que tenim en marxa.

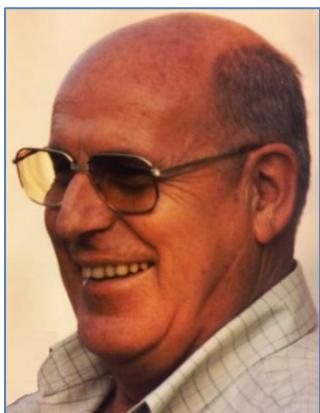
En acabar el partit, assistim a la Junta Anual d'ADANE-Cantàbria.

També aprofitem aquests dies per fer una mica de turisme per la zona i, sobretot, per parlar dels nous projectes i dels suports als projectes iniciats anys enrere; per buscar estratègies que ens permetin continuar amb la nostra feina, tot i la crisi de subvencions que patim; per aprofitar encara

més i de la manera més eficaç possible, els fons dels que disposem;... En definitiva, per refermar-nos encara més en la nostra decisió de continuar treballant amb i per Àfrica!

In Memoriam. Josep Lluís Méndez Capo

La història de qualsevol entitat sempre té al darrera un tret comú: que hi ha hagut persones que l'han fet possible.

En el cas d'ADANE, l'entitat va néixer i va començar a funcionar perquè hi va haver algunes persones que la van impulsar. Una d'elles va ser el Josep Lluís. És possible que no hi hagi cap altra persona que apleguï tanta unanimitat en la seva persona. Senzillament, va ser una bona persona. Una gran persona. Amb majúscules. I així sempre et recordarem.

Gràcies per tot, Josep Lluís.

ACTIVITATS 2013

Muntant paradetes...

Com ja sabeu, sempre que alguna entitat pública o privada ens convida a fer-ho, ens agrada participar en mostres d'entitats, actes solidaris, festes...

Durant aquest any 2013 hem participat a...

A la presentació del llibre "El color de la música" de Javier Gregori

Dissabte 26 de gener, l'escriptor Màrius Serra col·labora novament amb ADANE presentant el llibre "*El color de la música*" a la Biblioteca Nou Barris de Barcelona.

Javier Gregori, que n'és autor, treballa als Serveis Informatius de la Cadena Ser - Madrid- però també escriu poemes, contes, obres de teatre, novel·les... I és un enamorat de la música!

Tant ell, com *Dairea Ediciones* han decidit cedir els beneficis de la venda del llibre al Centre d'infants de Bayaka, el nostre projecte d'acollida, formació i inserció de nens i nenes orfes o en situació de vulnerabilitat social i econòmica greu, a la regió de La Tandjilé, al Txad.

A la TroPiCat, un espai de coneixença, intercanvi, diversió i servei

Els dies 27 i 28 d'abril, uns 2.300 Pioners i Caravel·les (nois i noies de 14 a 17 anys) vinguts d'arreu de Catalunya es troben a Cardedeu per conviure durant el cap de setmana i realitzar un seguit d'activitats relacionades amb tres àmbits: el natural, el social i el cultural. Pertanyen a les tres

associacions de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge - FCEG-: Acció Escola de Catalunya, Escoltes Catalans, i Minyons Escoltes i Guies de Catalunya.

Dos membres d'ADANE participen en l'àmbit social, a l'apartat de Solidaritat Internacional fent una xerrada a una cinquantena de joves per donar-los a conèixer els objectius i les activitats de l'ONGD. L'activitat va tenir molt bona acollida i els nois i les noies van participar-hi fent-nos preguntes i comentaris referents a la tasca que duem a terme.

A la "XIX Festa de la Diversitat", a l'Hospitalet de Llobregat

ADANE, com en anys anteriors, participa a la XIX Festa de la Diversitat que organitza la Comissió de Festes de Collblanc - La Torrassa amb el suport de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat. Dissabte 9 de juny, el Parc de la Marquesa de l'Hospitalet de Llobregat s'omple de multitud d'activitats proposades pel món associatiu de l'Hospitalet i d'altres localitats.

ADANE, a més de participar-hi amb un estand, col·labora amb el Centre d'Estudis Africans i Interculturals de Barcelona (CEA) que, de la mà de Lola López, presenta el seu projecte Cartografia de Coneixements.

A les Festes de la Mercè de Barcelona

Enguany la nostra sol·licitud de participació a la llotja de la Mostra d'Entitats de les Festes de la Mercè de Barcelona és acceptada.

Així, els dies 21, 22 i 24 de setembre hi podem donar a conèixer els nostres projectes i oferir diferents peces d'artesanía africana.

Amb elles acostem una petita part de la cultura africana a les persones que s'apropen al nostre estand; quan les comprem, donem suport a iniciatives artesanals de Moçambic i de Txad; i, a més, les donacions que en rebem a canvi, ens ajuden a finançar els nostres projectes. En aquest cas, aniran destinats al Centre d'infants de

Bayaka, al Txad.

A la "Trobada d'Entitats sense ànim de lucre", a Virrei Amat

El dissabte 5 d'octubre participem a la fira d'entitats organitzada amb motiu de la Festa Major de Vilapicina i Torre Llobeta que es celebra a la Plaça Virrei Amat, a Nou Barris, Barcelona.

A l'Agrupament Escolta i Guia Sant Ferran de Barcelona

Diumenge 27 d'octubre, novament un membre d'ADANE es troba amb un grup de nois i noies Trucaires que estan fent una descoberta d'entitats per enfocar un projecte de servei durant el curs. Ens demanen que els expliquem què és ADANE, quins projectes hem fet, com treballem..., per tal que els joves posteriorment realitzin el seu propi projecte en la mesura de les seves possibilitats.

A l'Agrupament Escolta Rudyard Kipling de Barcelona

El dissabte 26 d'octubre, dos membres d'ADANE es troben amb un grup de Trucaires (nois i noies de 18 a 19 anys) d'aquest CAU per presentar-los la nostra entitat i respondre les preguntes que els vulguin fer sobre la proposta que els han llençat de fer alguna mena de treball de voluntariat a Moçàmbic o al Txad, amb joves de la seva edat, tot analitzant possibilitats, dificultats, inconvenients...

Com en aquests darrers anys, tret de la participació a la llotja de les Festes de la Mercè, totes aquestes activitats serveixen per donar-nos visibilitat però no per recollir quantitats destacades de fons per als nostres projectes. Les dificultats econòmiques continuen estan molt presents al nostre voltant!

PROJECTES EN CURS

Beques d'estudis

Durant el 2013, nou txadians i txadianes donen continuïtat als seus estudis al mateix país o en d'altres on l'ensenyament és de major qualitat:

- últim any d'arquitectura a Togo
- 3r i darrer any d'anglès a Camerun
- 3r d'infermeria a Txad
- 2n d'història a Txad
- 2n de tècnic de laboratori a Níger
- 3r d'electricitat a Txad
- 1r de dret a Txad
- 1r de llevadora a Togo
- 3r d'electricitat i especialització en instal·lacions solars a Camerun

Escola Comunitària Hitakula i Escolinha d'As Mahotas

Com recordareu, l'any 2011, amb motiu del viatge pel casament de Diô (bon amic i president d'ADANE-Moçambic), membres d'ADANE-Cantàbrica i d'ADANE-Barcelona vam poder constatar les pèssimes condicions que es trobava aquesta escola, amb la qual vam col·laborar entre el 1999 i el 2002.

Amb 11 aules i una previsió inicial de 1.320 alumnes en dos torns d'ús, l'escola es troba assumint un total de 2.450 alumnes, a més dels 80 pàrvuls de l'Escolinha, que utilitzen els mateixos espais i les mateixes instal·lacions.

Al 2013, s'aixeca la part del mur que falta i s'inicia la substitució i sanejament de les instal·lacions d'aigua de l'escola que segons les darreres analítiques sol·licitades pel director de l'escola ja no és potable. Així, es neteja el pou perforat, es construeixen les estructures que han de sostener els nous dipòsits, se substitueixen les canonades rovellades i es compren i instal·len dos tancs d'aigua de 5.000 litres cadascun. El cost total d'aquesta part del projecte és de 22.373 €.

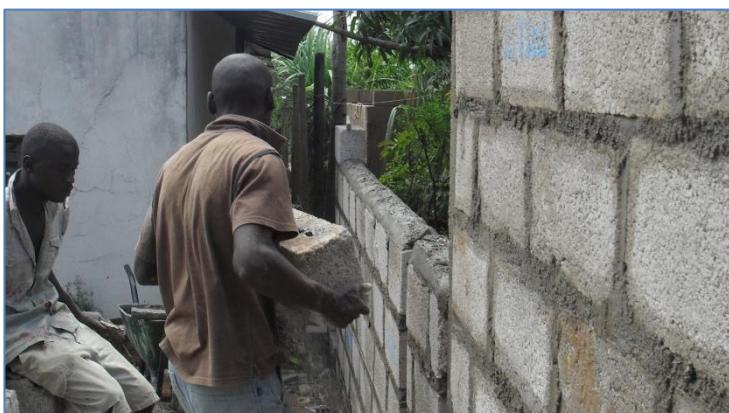

Gràcies a diverses subvencions obtingudes per ADANE-Cantàbria, disposem de fons suficients per iniciar també la neteja de les fosses sèptiques i la

reparació dels sanitaris i les dutxes de l'escola, amb un cost previst de 19.727,25 €.

Escola de Secundària de Magoanine

Aquí us oferim algunes imatges de l'any 2012, que és quan es va dur a terme l'elevació del mur existent i del canvi de les portes d'entrada al recinte de l'escola.

Projecte Unió de Caixes d'Estalvi i Crèdit de la Immaculada (UCECI)

A poc a poc, aquest projecte iniciat al 2008 es va engrandint i actualment ja funcionen 7 de les 10 caixes previstes inicialment. Es posa en marxa amb l'obertura de les caixes de Laï, Béré i Kélo. Posteriorment, al 2009, s'inauguren les de Baktchoro, Deressia i Guidarí. La darrera en posar-se en funcionament és la de Dono-Manga, al 2012.

La dimensió que comença a tenir aquesta estructura financera, fa que sigui imprescindible tenir gestors de confiança ben formats i per això hem donat suport econòmic per a cursos de formació en microfinances i per a un màster en recursos humans per al director de les Caixes.

Durant el 2013 també enviem 4 ordinadors: 3 portàtils de segona mà per a les caixes i un de sobretaula nou per a la direcció.

Projecte Minimicrocrèdits per a les més pobres entre els pobres

Aquest projecte, que s'inicia a 2012 amb 200 dones que es troben sota el llindar de la pobresa, s'amplia en 100 dones més i així, durant el 2013, 300 dones es beneficien d'aquests minimicrocrèdits que es tramiten a través de les Caixes UCECI (Unió de Caixes d'Estalvi i Crèdit de la Immaculada) mencionades anteriorment.

Entre capital per a microcrèdits i complements per a la posada en marxa de l'estructura necessària (obertura de comptes, elaboració de fitxes d'identificació de les beneficiàries, ...), dediquem una mica més de 15.000 € al projecte.

Per exigència de la COBAC, organisme de la CEMAC (Comunitat Econòmica y Monetaria de l'Àfrica Central), s'ha hagut de contractar un inspector per a l'estructura de suport. Per pagar-ne el sou i la seguretat social, hi col·laborem amb 3.000 €.

Projecte de suport al Centre Juvenil de Dapaong (Togo)

Com ell mateix diu: "*Ciertamente estoy aquí y aquí parece me he de quedar pero seguro que cada año os tendrá que informar de algún viaje de vacaciones a África*". Després de 16 anys, a l'estiu de 2012 Carlos torna a Togo, i concretament a Dapaong, la ciutat on va passar la major part dels seus primers 10 anys d'estada a l'Àfrica.

Troba que la ciutat ha crescut força i constata millores en els transports, les comunicacions, les iniciatives privades, ... Té l'oportunitat de trobar-se amb persones coneudes i de visitar alguns dels projectes que vam iniciar allà entre el 1986 i el 1996. Algunes de les escoles rurals ara ja tenen el cicle d'ensenyament complet i han passat a tenir titularitat estatal.

S'atura especialment al Centre Juvenil de Dapaong, l'última i la més gran de les infraestructures realitzades allà. Es reuneix amb l'actual responsable

i amb el grup de joves. Té oportunitat de conèixer les activitats actuals del centre i el programa "Vacances útils".

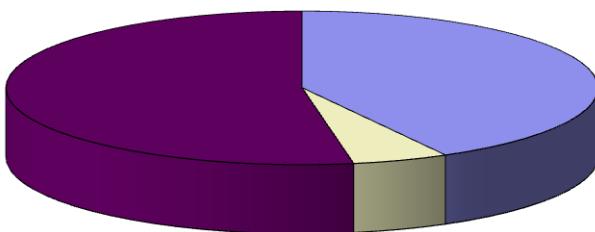
També recull les demandes d'ajuda encaminades a engrandir el centre, donar millor servei als joves de la ciutat, renovant la Biblioteca o altres materials que s'han anat espatllant amb el pas dels anys, com ara la taula de ping-pong o el futbolí que tant ens va costar de fer arribar fins allà.

Durant el 2013, reprenem el nostre suport als projectes engegats a Togo amb la reforma de la Biblioteca (l'última construcció realitzada allà al 1996), la renovació del mobiliari existent i la nova dotació de llibres. El projecte costa 6.500 €.

També fem arribar a Dapaong, mitjançant un grup de metges d'Alacant que viatgen a la zona, dos portàtils i un ordinador de sobretaula destinats a la ràdio comunitària (que inicià Carlos quan estava per allà) i al diari local Lafia.

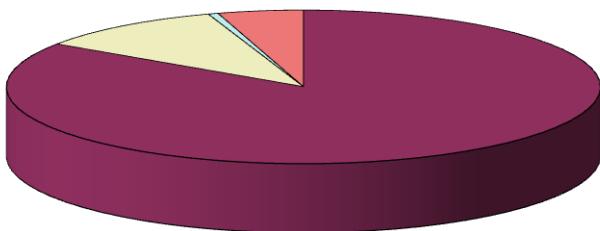
MEMÒRIA ECONÒMICA

Ingressos 2013

■ Aportacions personals	■ Aportacions empreses i entitats
□ Merxandaising i accions RR.PP.	□ Subvencions i matrícules
■ Remanent any 2012	■ Interessos bancaris

Despeses 2013

■ Execució de projectes	■ Subministres (material, telefonia i dominis)
□ Altres serveis (missatgeria, desplaçaments...)	■ Despeses financeres

Resum econòmic

Ingressos 2013	19.665,53 €
Aportacions personals	8.253,44 €
Aportacions empreses i entitats	- €
Merxandaising i accions RR.PP.	1.031,00 €
Subvencions i matrícules	- €
Remanent any 2012	10.381,09 €
Interessos bancaris	- €

Despeses 2013	7.701,50 €
Execució de projectes	6.500,00 €
Subministres (material, telefonia i dominis)	800,96 €
Altres serveis (missatgeria, desplaçaments...)	42,04 €
Despeses financeres	358,50 €

Resum a 31/12/2013	11.964,03 €
Ingressos 2013	19.665,53 €
Despeses 2013	7.701,50 €

Saldo bancs a 31/12/2013	11.964,03 €
Caixa	651,72 €
La Caixa	8.067,47 €
Caixa Penedès / Banc Sabadell	3.244,84 €

PROJECTES PER AL 2014

Beques

Continuarem donant continuïtat als qui han iniciat estudis i valorarem la possibilitat d'ampliar el nombre de persones que se'n beneficien.

Escola Comunitària Hikatula i Escolinha d'As Mahotas

Acabarem la 2a fase del projecte de millora de les instal·lacions de l'escola (la neteja de les fosses sèptiques i la reparació dels sanitaris i les dutxes de l'escola) i continuarem amb les millores proposades en la 3a fase del projecte, en funció dels fons disponibles: renovació de la instal·lació elèctrica i de les finestres i pintura de les aules.

Projecte Unió de Caixes d'Estalvi i Crèdit de la Immaculada (UCECI)

Amb una empresa d'electricitat de Saragossa (Mindual) i altres entitats, ens proposem dotar les 7 Caixes d'energia solar.

També veiem necessari continuar donant suport a la formació dels seus

directius amb un curs de microfinances per al gerent i l'inspector, i un d'administració d'institucions microfinanceres per al director.

I continuarem col·laborant en el pagament del sou de l'inspector contractat al 2013.

Altres

I, com en anys anteriors, valorarem les propostes de nous projectes i/o col·laboracions que ens vagin arribant i iniciarem els que veiem viables i assumibles.

VOLS COL·LABORAR?

Dades personals

Nom i cognoms:		NIF:	
Adreça:			
Codi postal:	Població:	Comarca:	Província:
Telèfon:		Correu electrònic:	

Import

Quantitat:	<input type="text"/> €
Periodicitat:	☐ Mensual ☐ Trimestral ☐ Anual ☐ Única

Dades de domiciliació bancària

Titular del compte:			
Banc o Caixa:		Swift-BIC del Banc:	
Adreça entitat bancària:			
Codi Postal:	Població:	Comarca:	Província:
Número de compte - IBAN:			

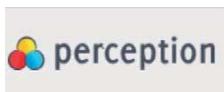
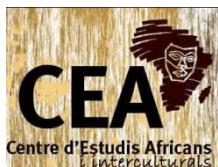
Donant compliment a la Llei 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, s'informa que les dades de caràcter personal que es sol·liciten en aquest formulari s'inclouran en un fitxer de dades personals el responsable i titular del qual és ADANE. Tota la informació relativa a aquestes és tractada amb la màxima confidencialitat, i serà usada únicament per a les comunicacions entre l'entitat i els socis col·laboradors.

Una vegada omplert, pots enviar aquest formulari per correu convencional a l'adreça de l'entitat o bé per correu electrònic a l'adreça:
adanebcn@gmail.com

Recorda que pots desgravar un 25% de la teva aportació de la declaració de renda o un 33% en l'impost de societats de la teva empresa.

AMICS I COL·LABORADORS

Belacd de laï

